

Kaikuja Kaikuja Kaikuja

Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n uutiskirje 3/2012

Pääkirjoitus: Mikä on tarpeeksi?.....	2
Kolumni: Ajankäyttö sallittu.....	3
Good Bird -blogi: Kuinka käsitellä papukaijan pelkoa ..	5
Syyskokouksessa keskusteltua	7
Suoranokkien virikkeellistäminen: Elinympäristö	8
Keltaposki-neitokakadut Ruotsista	11
Tapahtumat: Mökkiviikonloppu ja Kaijulit 10v	13
Metallipajassa teetetty lintuhäkki	15
Minun lemmikkini - Papukaija	16
Hyvinvointi: Ympäristö ja tilat	17
Kaijulit esittäytyvät: Anna-Riikka Ruottinen	18
Kasvattajat: Ida-Emilia Kaukonen	19
Terminologiaa: Ehdollinen ja ehdoton ärsyke	22
Tee-se-itse: Munakennolelu	23
Yhdistyssivu	24
Lukijan kuva	25

Kaikuja on Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n neljä kertaa vuodessa digitaalisena ilmestyvä uutiskirje, joka sisältää tietoa yhdistyksen toiminnasta sekä muita mielenkiintoisia lyhyitä juttuja.

Palautteen ja kehitysehdotukset voi lähettää sähköpostilla osoitteeseen sihteeri@kaijuli.fi tai yhdistyksen keskustelufoorumille.

Numero 4/2012 ilmestyy loppuvuodesta.

Kansikuva: Jarmo Tuutti

www.kaijuli.fi

Pääkirjoitus

Mikä on tarpeeksi?

Lemmikkilinnut Kaijuli ry täytti hiljattain 10 vuotta. Tänä aikana yhdistys on kasvanut Suomen suurimmaksi lemmikkilintuharrastajien yhdistykseksi ja toiminta on kasvanut merkittävästi. Emme tyydy vain järjestämään palveluita harrastajille, vaan haluamme saada harrastuksen kannalta merkittäviäkin asioita aikaan.

Yksi merkittävä asia sekä myös merkittävä haaste on tuleva eläinsuojelulain uudistus. Haaste siinä mielessä, että Kaijuleiden on oltava aktiivisesti mukana lain valmistelussa, jotta lakia ei tekisi pelkästään ihmiset, jotka eivät tiedä lemmikkilinnuista mitään. Muuten riskinä on kohtuuttoman tiukka laki, joka vaikeuttaa harrastajien elämää. Mutta toisaalta mahdollisuus siinä mielessä, että tämä on paras paikka saada aikaan laki, joka turvaa lemmikkinä elävien lintujen hyvinvoinnin mahdollisimman hyvin.

Lemmikkien hyvinvoinnissa on kuitenkin yksi haaste: on äärimmäisen vaikea sanoa, miten hyvin tai huonosti eläin voi. Pelkästään merkittävien käyttäytymisongelmien, kuten nypkimisen, puuttuminen ei välttämättä todista, että eläin voi vielä hyvin. Tämän kannalta onkin olemassa yksi haastava asia: vastata kysymykseen: "Mikä on tarpeeksi?"

Mikä on tarpeeksi iso häkki? Mikä on riittävä määrä virikkeitä? Miten monta tuntia linnun pitäisi olla häkkinsä ulkopuolella päivässä? Mikä on riittävästi seuraa yksin elävälle papukaijalle?

Monet suositukset pohjautuvat pitkälti kokoneiden harrastajien tuntumiin: mitä he ovat havainneet lukuisten lintujen kanssa toimiessaan. Toinen näkökulma on se, että millä määrällä kaikkea lemmikkinä elävä lintu pysyy aktiivisesti ja lajityypillisesti käyttäytyvänä, joka käyttää aikaansa myös liikkumiseen ja erilaisten lelujen kanssa vuorovaikutukseen.

Yksi suuri haaste tulee olemaan häkkikokojen määrittely. Toisaalta jotkin selkeät ohjeet ovat tarpeen, sillä nykyisellään läänineläinlääkärikin mielestä noin neliömetrin häkki on iso häkki aralle. Toisaalta häkkikokokysymyksessä on liikaa muuttujia (kuten linnu häkissä viettämä aika), joka tekee asiasta haasteellisen.

Täydellistä vastausta tällaiseen kysymykseen ei koskaan voi saada, eikä tiedekään pysty tässä tarjoamaan kuin suuntaa-antavia neuvoja. Mutta toisaalta yrittämällä parhaamme sekä saamalla aikaan riittävän laaja-alaista keskustelua pystymme varmasti saamaan hyviä tuloksia ja suosituksia.

Selvää on kuitenkin, että nykyiset suositukset ja asetukset eivät vielä riitä mihinkään. Esimerkiksi vaatimus kahdesta orresta linnun häkissä ei mahdollista sille millään tavalla mielekästä ympäristöä; varsinkin jos kyse on häkin mukana tulleista luudanvarsi- tai muoviorsista. Tuomalla ulkoa sopiva vänyröitä voimme tehdä lemmikkilinnun ympäristöstä huomattavasti mielekkäämmän ja mielenkiintoisemman.

Jarmo Tuutti, päätoimittaja

Allekirjoittaneen voit tavata mm. yhdistyksen tapahtumissa. Otan mielelläni vastaan ajatuksia ja ehdotuksia myös yhdistyksen toiminnan kehittämiseksi.

Voit olla yhteydessä myös yhdistyksen foorumin kautta. Kirjoitan siellä nimimerkillä "fouro". Lisäksi sähköpostia voit laittaa osoitteeseen sihteeri@kajuli.fi

Kolumni

Ajankäyttö sallittu

Joskus mielessä risteilee kysymys: olenko tarpeeksi hyvä omistamaan lintuja näillä resursseilla mitä minulla on käytössä? Olen perheellinen, 3 pojan äiti, nörtin vaimo, teen kahta työtä ja omistan myös lintujen lisäksi koiria sekä hevosen. Ystäväni kutsuvat minua työnarkomaaniksi, osaksi leikillään mutta puoliksi tosissaan. Osalla lapsista on myös aikaa vieviä harrastuksia. Miten jaksan ja miten ihmeessä saan tunnit vuorokaudessa riittämään?

Tarvitseeko meidän potea huonoa omaatuntoa siitä, että ettemme voi aina antaa eläimille sitä kaikkea aikaa mikä niille olisi tarpeen? Mutta olisiko sitten elämänlaatu ja taloudellinen tilanteemme ilman työpaikkoja sellainen, että voisimme pitää lintuja ja tarjota niille kaiken sen mitä ne vaativat rahallisesti? Kaikilla meistä on myös muita harrastuksia, vai onko?

Arkisin teen päivätyötä, lähdän kotoa ennen seitsemää aamulla ja olen kotona vasta iltapäivällä. Kotiin tulon jälkeen vuorossa on päivän tärkein tehtävä: ajankäytön ja asioiden priorisointi. Samalla kun teen ruokaa kolmelle nälkäiselle lapselle sekä yhdelle nälkäiselle miehelle, pilkon hedelmät ja vihannekset linnuille. Meillä amatsonit, rosellat ja neitokakadut saavat tuoreruokansa iltapäivisin. Meidän ja lintujen ruokailun jälkeen on vuorossa koirien ruokinta joka meillä on ainakin näin kesäisin siirtynyt vanhimman pojan harteille.

Kauniit kesäpäivät hurauttavat ohitse liian pian, pääsivätkö linnut ulkohäkkiin nautiskelemaan vai oliko aikaa liian vähän niitä vahtimaan, jos naapurin kissat mielivät paistia. Omalla kohdallani joinakin päivinä, täytyy myöntää, olen aivan liian itsekäs ja laiska enkä jaksouhuta amatsonisarusten kanssa. Pitäisikö minun tuntea itseni siis huonoksi linnun omistajaksi?

Villit linnut lentelevät aviaarioissaan, leikkivät leluillaan ja touhuavat pesähommia, eivät kaipaa ihmisen seuraa, vain huolenpitoa. Meneekö aikamme liikaa sitten holhoamiseen? Kesymät linnut hengailivat häkillään ja häkin päällä, kiipeilypuilla ja huutavat kilpaa toisilleen jos vain seuraa on. Yksinäisten kesyjen omistajat voivat olla ajankäytöllisesti huonommassa asemassa mutta kysehän on vain asioiden priorisoinnista ja omasta vapaasta halusta. Olen kyllä sitä mieltä itse, että eivät ne linnut tylsyyteen kuole, kun silloin tällöin haluan viettää minun vähäisen vapaa-aikani vaikka lasten kanssa, tai jopa ihan yksiksi, rentoutuen ja kuunnellen kahden amatsonin vuoropuhelua.

Monesti puhutaankin aktiivisesta ja passiivisesta läsnäolosta. Aktiivinen on leikkimistä, tempujen opettamista ja muuta touhuamista, passiivinen taas sitä läsnäoloa samassa tilassa. Onko aktiivisen ja passiivisen läsnäolon suhde tasapainossa? Kuinka voimme tietää milloin kumpaakin on tarpeeksi? Aktiivinen läsnäolo sinänsä helppoa, jos lintua ei kiinnosta seura, sen kyllä huomaa mutta voiko passiivista läsnäoloa olla liikaa?

Täytyykö meidän olla niin omistettuja elämäntavallemme jota myös eläinharrastukseksi joku kutsuu, että menetämme kaiken aikamme siihen? Meillä on perheessä järjestetty asiat niin, että voimme sallia itsellemmekin aikaa. Siivouspäivä on lauantaisin, jolloin lintujen häkit saavat puhtopesut ja on koirien kauneuden huolto päivä, kamppaaja sekä manikyirit. Onneksi koko perhe osallistuu, mitä nyt talon isäntä ei oikein ole innostunut vieläkään auttamaan lintujen siivoamisessa, miksikähän? Toisaalta hän

Teksti: Maarit Räinen

*Kolumni on uutiskirjeen vakiopals-
ta, jossa kirjoittaja voi tarkastella
lemmikkilintuharrastusta ja sen il-
miöitä ja jakaa omia mielipiteitään.*

*Kolumnin näkökulmat eivät
välttämättä vastaa yhdistyksen
näkemyksiä, vaan ovat kirjoittajan
mielipiteitä.*

*Jos haluat kirjoittaa kolumnin jo-
honkin numeroon, ota yhteyttä:*

sihteeri@kajuli.fi

Jatkuu: Kolumni

tekee viikonloppuisin ruuat koko sakille, korjaa ja rakentaa lintujen häkkejä ja asentee valoja, joten siinä mielessä työnjako on erittäin onnistunut.

Olenko siis huono linnunomistaja, kahden elämäntavan väliä taiteileva ajankäyttäjä vai erittäin hyvä huijaamaan itseäni ja muita? Jonkun mielestä varmaan kaikkea noita, tai ei mitään. On totta, että aika on rajallinen käsite, jota varsinkin kesyt linnut meiltä kaipaavat. On mahdollista, että olemme aika ajoin sysänneet vastuuta myös muille ihmisille omista lemmikeistämme. On totta, että voisimme olla parempia linnunomistajia kun oppisimme sanomaan "ei" liialle työnteolle. Voi myös olla, että kaikilla varmasti on joskus ollut samanlaisia ajatuksia omasta omistautumisesta harrastukselle.

Mutta on myös totta, että rakastamme joka ikistä untuvan tynkääkin näissä kaikissa siipiveikoissa jotka meillä asuvat ja kuuluvat elämäämme, jakamassa aikaamme, emmekä vaihtaisi sekuntiakaan pois.

Kirjoittaja on reilu kolmikymppinen perheen äiti, lähihoitaja ja ravintola-alan ammattilainen Savosta joka harrastaa työnteon, lintujen ja koirien ohella hevostelua, laulamista, kirjoittamista sekä lukemista.

Etkö ole vielä Kaijuli?

Liity jo tänään!

Siirry yhdistyksen sivuille [tästä linkistä](#), täytä jäsenkaavake ja saat jäsenmaksutiedot sekä jäsennumerosi välittömästi sähköpostiisi.

Tule mukaan kasvavaan joukkoomme ja ole mukana tekemässä Suomesta entistä parempi paikka lemmikinä eläville linnuille, sekä hyödy samalla yhdistyksen jäseneduista!

Good Bird -blogi

Kuinka käsitellä papukaijojen pelkoa

Oletko koskaan ollut todella peloissasi? Ehkäpä se oli se hetki, kun sinulla ei ollut kontrollia ympäristöösi. Olit esimerkiksi matkustajana ilmapuoppiin joutuvassa lentokoneessa, tajusit jonkun aikovan ryöstää sinut tai olit jumissa suuren ihmismassan keskellä, joka työnsi sinua väkisin vastakkaiseen suuntaan kuin minne itse tahdot. Kyseisiin pelottaviin tilanteisiin liittyvät adrenaliiniryöpyt voivat olla hyvin uuvuttavia. Kehosi voi täristä, saatat vääntelehtiä, juosta pakoan, saada paniikkikohtauksen tai jopa jäätyä paikoillesi.

Yritä muistaa tämä tunne, sillä se tekee sinusta paremman papukaijankouluttajan.

Monet ihmiset ajattelevat, ettei se, mitä he ovat tekemässä eläimelleen ole niin suuri juttu, koska he tietävät, ettei se tule satuttamaan eläintä. Ajattele papukaijaa, jota pidetään väkisin kiinni kynsienleikkuun ajan. Monet papukaijat näyttävät selviä merkkejä stressistä ja pelosta, jos ne kääritään pyyhkeeseen. Jopa niin paljon, että ne pelkäävät pelkästään pyyhkeen näkemistä. Olen nähnyt tätä tapahtuvan myös niille papukaijoille, joille on väkisin puettu valjaat. Vaikka ihmiset tietävätkin, ettei linnulle tapahdu fyysistä vahinkoa, eivät linnut voi tietää tätä. Niiden paniikki on todellista. Siksi empatian tunteminen tätä pelkoa kohtaan on tärkeää.

Pelkoreaktiosta pois opettaminen ei tarkoita eläimen pakottamista kohtaamaan pelkonsa kunnes tilanne on ohi. Ihanteellisin tekniikka on ensisijaisesti välttää pelkoreaktion syntymistä. Tämä voi tarkoittaa asioiden tekemistä hieman hitaammin. Ja yleensä se tarkoittaa myös niiden lintusi tykkäämien asioiden yhdistämistä tähän muutoin ikävään kokemukseen.

Barbara tekemässä tuttavuutta neitokakadun kanssa (kuva: Jarmo Tuutti)

Good Bird -blogi on uutiskirjeen vakiopalsta, johon jokaista numeroa varten valitaan käännettäväksi yksi Barbara Heidenreichin blogikirjoitus.

Käännös: Hanna Miettinen

Good Bird Inc.

<http://www.goodbirdinc.com/>

Good Bird Blog

<http://goodbirdinc.blogspot.com/>

Barbara Heidenreich on toiminut ammattilaisena eläintenkouluttajana vuodesta 1990 ja tällä hetkellä jatkaa työtään Good Bird Inc. -yrityksensä parissa, joka tarjoaa papukaijojen käyttäytymiseen ja kouluttamiseen liittyviä palveluita lemmikkipapukaijojen omistajille.

Barbara on käynyt myös Suomessa opettamassa kahdesti Kajuleiden järjestämässä käyttäytymis- ja koulutusseminaarissa vuosina 2009 ja 2010.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Jatkuu: Kuinka käsitellä papukaijojen pelkoa

Olin äskettäin ystäväni luona juttelemassa siedätyshoidoista, vastaehdollistamisesta ja erilaisista tekniikoista, joita voidaan käyttää pelkäävän lemmikin kohdalla. Päätimme kokeilla muutamia tekniikoita suloiseen pieneen terrieriin nimeltään Blue. Ensin kokeilimme siedätystä. Blue lepäsi tyytyväisenä tuolilla. Siirsimme hitaasti suurta, pelottavaa imuria lähemmäksi ja lähemmäksi niin pitkään kun Blue pysyi rentona. Varmistuimme sen näkevän meidän liikuttavan imuria ja tarkkailimme sen reaktioita. Lopulta imuri oli aivan sen vieressä, eikä Blue näyttänyt tarvetta lähteä muuanne, vaan jatkoi lepoaan tyytyväisenä.

Seuraavissa vaiheissa siirsimme imurin huoneen keskelle ja ympäröimme sen herkuilla. Yllättäen Bluen elekieli muuttui. Se nuuhki, nuoli ja tutki jokaisen sentin imurista. Myöhemmin kun siirsimme imurin syrjään, Blue ei jättänyt sitä rauhaan vaikka kaikki herkutkin olivat jo loppuneet. Bluen häntä heilui ja sen huomio oli kokonaan imurissa. Yhdistämällä imuriin jotain, mistä Blue pitää, pääsimme pelkän imurin sietämisen sijaan suoranaiseen rakastamiseen.

”Yksinkertaisesti en tahdo papukaijoni pelkäävän esimerkiksi vaakoja, pyyhkeitä, kynsisaksia ja niin edelleen.”

Käytän samoja menetelmiä papukaijojen kanssa jatkuvasti. Yksinkertaisesti en tahdo papukaijoni pelkäävän esimerkiksi vaakoja, pyyhkeitä, kynsisaksia ja niin edelleen. Aloitan järjestelmällisellä siedätyksellä, jatkan klassisella ehdollistumisella ja monesti vielä sisällytän tähän välineellisen ehdollistumisen. Tämän koulutuksen avulla saan papukaijani ymmärtämään, etteivät tietyt esineet tai toimenpiteet, kuten vaa’alle astuminen tai nesteiden ottaminen ruiskusta, ole pelottavia. Mutta ennenkaikkea vältän pelkoreaktion aiheuttamista hinnalla millä hyvänsä. Koska tiedän, ettei pelkoa ole aina helppoa voittaa.

On totta, että olen tyytyväinen mikäli lentäjä kertoo ilmakuoppia olevan odotettavissa. Totuus kuitenkin on se, että olen huomattavasti onnellisempi kun ilmakuoppia ei ole ollenkaan. Ja lentoni on vielä huomattavasti parempi, mikäli minulla on mahdollisuus katsoa elokuvia ja syödä herkuja.

Ole empaattinen papukaijasi näyttäessä pelkonsa. Käytä hieman aikaa auttaaksesi sitä voittamaan pelkonsa, lopputulos on sen arvoinen.

Alkuperäinen teksti: [”How to address fear in parrots”](#)

Syyskokouksessa keskusteltua

Syyskokous tuli ja meni jälleen. Tapani mukaan olen kerännyt tähän muutamia tärkeimpiä keskustelunaiheita niidenkin luettavaksi, jotka eivät paikan päälle päässeet. Lisäksi avaan hieman taustoja joidenkin keskusteluiden pohjalla, joka voi valottaa tilannetta paremmin myös paikalla olleille.

Yhdistyksen talous

Yhdistyksen taloudellinen tilanne herätti jälleen keskustelua. Ongelmana ei ole niinkään se, että taloudellinen tilanne olisi erityisen huono, vaan se, että rahaa on aina vähemmän, kuin sille olisi käyttöä. Monet hyödylliset asiat - kuten esitteet - maksavat paljon. Lisäksi perusjutut - kuten Kaijutin - vievät ison osan rahoista. Mitä enemmän yhdistyksellä on rahaa, sitä enemmän yhdistys pystyy tekemään asioita harrastajien sekä erityisesti lintujen hyväksi.

Taloudellista tilannetta päätettiin edistää seuraavin toimenpitein:

- World Parrot Trustin ja Loro Parquen lahjoituksia pienennettiin aikaisemmalle tasolle. Tämä johtuu siitä, että muutama satanen ei näy tällaisten organisaatioiden budjetissa, mutta sillä rahalla voi tehdä merkittäviä asioita Suomessa.
- Henkilöjäsenmaksua korotettiin 20 euroon. Tätä päätöstä on edeltänyt mm. äänestys yhdistyksen foorumilla.
- Lisäksi pyritään saamaan käyttöön kannattajajäsenmaksua sekä tekemään lahjoitusten tekemisestä yhdistykselle helpompaa.

Eläinsuojelulain uudistus

Aihe herätti keskustelua ja monista kohdista keskusteltiin pidempäänkin. Kokouksessa päätettiin uudet yhdistyksen tavoitteet, jotka ovat korkean tason tavoitteita. Hallitus tulee edistämään näitä tavoitteita parhaan näkemyksensä mukaisesti. Nämä tavoitteet voi lukea pöytäkirjan liitteestä.

Vanhoista tavoitteista päätettiin jättää pois esimerkiksi käsinruokinnan kieltäminen, sillä kyseessä on erittäin haasteellisesti valvottava asia. Tämä ei siltikään muuta yhdistyksen kantaa, jonka mukaan emojen olisi paras antaa ruokkia poikaset aina, kun mahdollista.

Muut asiat

Taloudellinen tilanne oli luonnollisesti suurin keskustelun aihe, sillä tilaisuudessa esiteltiin ensi vuoden talousarvio. Edellisten lisäksi seuraavat asiat herättivät hieman keskustelua:

- Kaijulikauppa pyritään siirtämään Spreadshirttiin, jonka kautta voisimme pitää esillä suurta määrää erilaisia laadukkaita Kaijuli-tuotteita jäsenten tilattavana.
- Tapahtumia järjestetään normaalisti. Lisäksi 2013 tullaan järjestämään jälleen yksi Barbara Heidenreichin koulutusseminaari.
- Kevätkokous tullaan järjestämään ensi keväällä Jyväskylän seudulla mökkiviikonlopun yhteydessä.

Teksti: Jarmo Tuutti

Mitä?

Yhdistyksen syyskokous on yhdistyssäännöissä määrätty kokous, jonka aikana päätetään tietyt asiat.

Syys- ja kevätkokoukset ovat hyviä paikkoja myös "rivijäsenille" vaikuttaa yhdistyksen toimintaan, sillä jokaisen jäsenen ääni on tasa-arvoinen.

Missä ja milloin?

*Koiviston Kestikievari, Sastamala
22.9.2012*

Pöytäkirja

www.kajuli.fi/yhdistys/dokumentit

Suoranokkien virikkeellistäminen (osa 3)

Elinympäristö kuntoon ja riittävästi lentotilaa

Osa 1: Ruokailun ei tarvitse olla helppoa
Osa 2: Tukea ja turvaa lajitovereista
Osa 3: Elinympäristö kuntoon ja riittävästi lentotilaa

Varsinaisia leluja suoranokat eivät virikkeikseen kaipaa. Eli siis sellaisia, joita papukaijoilla on totuttu näkemään: erilaisia nakerreltavia puupalikkaleluja, pulmaleluja tai vastaavia. Päinvastoin, nämä lelut ovat jopa haitallisia viedessään arvokasta lentotilaa häkistä. Myöskään peilejä linnut eivät tarvitse.

Sen sijaan erilaiset orret ja keinut ovat varsin suositeltavia. Kannattaa hyödyntää monipuolisesti ohuita ja paksuja, vinoja ja suoraa orsia. Ja tietenkin myös eri materiaaleja. Suurin osa orsista kannattaa olla metsäkoista haettua luonnonpuuta, mutta joukkoon mahtuu hyvin myös jokunen sisäl-narusta tehty orsi (käytä ainoastaan luonnonnaruja, muovinarut voivat olla jopa vaarallisia) sekä sementti- ja mineraaliorisia. Liikkuvat orret, eli myös keinut, tekevät hyvää lintujen lihaksistolle ja motoriikalle.

Hyvää mallia orsiin saa, kun katselee hetken aikaa puita. Puissa on todella paksuja ja jykeviä oksia, jotka muuttuvatkin latvaa kohti äärimmäisen ohuiksi ja heiluviksi. Oksat myös kasvavat eri suuntiin, kaikki eivät olekaan tasan yhdeksänkymmenen asteen kulmassa suorassa. Tämä on ihannetilanne myös lintuhäkissä. Hiekkapaperia ei tule käyttää orsien päällä, sillä se vahingoittaa lintujen jalkapohjia. Kynnet saa kyllä kulumaan erilaisilla orsilla, kunhan saa linnun motivoitua liikkumaan orrelta toiselle. Liikkumattoman linnun kynnet eivät kulu.

Häkkiin tulevat orret kannattaa mahdollisuuksien mukaan käyttää saunassa tai vähintään pestä mahdollisimman kuumalla vedellä. Näin orsissa mahdollisesti olevat loiset ja taudinaiheuttajat kuolevat eivätkä tartu omiin lintuihin. Ulkolinnuissa on käytännössä katsoen aina erilaisia loisia, nämä loiset saattavat piiloutua puunkoloihin, jolloin ne saa orsien mukana kannettua suoraan lintuhäkkiin tartuttamaan omat linnut. Orret tulee aina kerätä mahdollisimman puhtaalta paikalta. Autoteiden varsilta ei koskaan saa oksia ottaa.

Vaikka orsia tulee olla erilaisia, tulee silti muistaa jättää myös lentotilaa häkkiin. Liian ahtaat tilat saavat linnun vähentämään lentämistä. Pyri siihen, että lintujen on pakko lentää päästäkseen jostain paikasta toiseen. Tarkkaile linnun rintalihasten kokoa, näkyvätkö lihakset selkeästi ja kulkeeko niiden välissä ura? Jaksako lintu pitää siipiä ryhdikkäästi sivuilla vai menevätkö siipien kärjet toistensa päälle? Järjestele tarvit-

Teksti: Hanna Miettinen
Kuvat: Maarit Nurminen

Kolmen artikkelin sarja käsittelee suoranokkien virikkeellistämisen eri osa-alueita.

Voit lukea sarjan "intron" blogista:
<http://kajuli.wordpress.com/2012/02/16/suoranokkien-virikkeista/>

» [Palaa sisällysluetteloon](#)

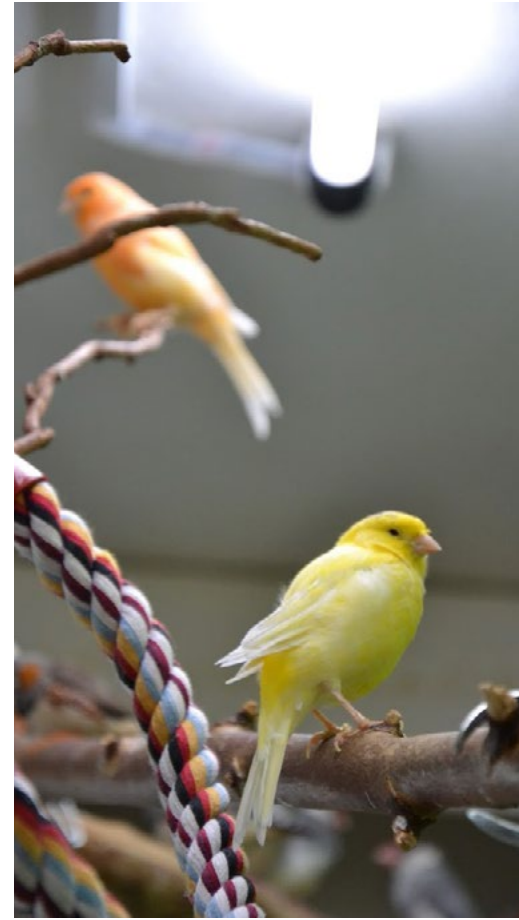
Jatkuu: Elinympäristö kuntoon ja riittävästi lentotilaa

taessa häkki uudelleen. Tarkista myös, onko häkki sopivan kokoinen lintujen määrään nähden. Minimisuositukset ovat ehdottomia minimeitä, suosittelen itse ylittämään ne reippaasti, pienet suoranokat kun ovat todella aktiivisia lentäjiä ja ovatkin liikkeellä suurimman osan hereilläoloajastaan. Tätä ei ole häkkikokosuosituksissa otettu huomioon, sillä nämä perustuvat linnun kokoon. Lintuja kannattaa päästää vapaaksi huoneeseen säännöllisesti. Laita erilaisia orsia myös ympäri huonetta. Lintua tulee kannustaa liikkumaan, mutta sitä ei saa koskaan pakottaa siihen esimerkiksi hätyyttämällä sitä.

Lentotilan turvallisuuteen tulee kiinnittää huomiota. Pienet linnut jäävät helposti jumiin erilaisiin pieniin koloihin, jollaisia asunnoista löytyy runsain määrin. Lämpöpattereiden, kirjahyllyjen, kaappien ja muiden esineiden taustat tarjoavat seinän vieressä ollessaan ahtaan kolon, minne pudotessaan lintu ei enää omin avuin pois pääse. Pahimmillaan koloon pudonnut lintu kuolee shokkiin. Pieni lintu pystyy karkaamaan hämmentävän pienistä raoista, joten varmista ikkunoiden olevan kiinni, ennen kuin päästät linnut häkistä. Aluksi verhot kannattaa vetää ikkunoiden eteen, sillä kovalla vauhdilla ikkunaan törmäävä lintu voi kuolla. Toimiva ratkaisu jatkuvaan käyttöön on erilaiset valoverhot ja harsokankaat. Nämä päästävät valoa läpi, mutta antavat myös linnulle mahdollisuuden havaita ikkunan paniikkilennonkin aikana. Mikäli lintu kuitenkin törmää ikkunaan, tulee kangas vaimentamaan törmäystä edes vähän. Ikkunoihin voi myös kiinnittää ikkunatarran/tarroja, nämäkin auttavat lintuja huomaamaan edessään olevan esteen.

Poista linnun ulkoilutilasta myös muut lemmikit, joista mahdollisesti voi olla haittaa ulkoilevalle linnulle. Petoeläimet voivat tehdä pahaa vahinkoa myös pinnojen välistä.

Häkin sisustuksessa voi käyttää myrkyttömiä oikeita ruukkukasveja sekä turvallisia tekokasveja. Pese tekokasvit ennen käyttöä ja tarkista, ettei niissä ole teräviä tai muu-

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Jatkuu: Elinympäristö kuntoon ja riittävästi lentotilaa

toin vaarallisia osia. Kasvit tarjoavat linnuille istumapaikkojen lisäksi myös näkösuojaa. Ruukkukasveja käyttäessä lintujen pääsy multa ja kasvilannoitteisiin täytyy estää vaikkapa kerroksella pieniä kiviä ruukun pinnalla.

Kylpymahdollisuus kannattaa tarjota säännöllisesti, mieluiten päivittäin. Moni lintu rakastaa kylpyä virtaavassa vedessä enemmän kuin tavallista kylpyä. Voit halutessasi rakennella erilaisia vesiputouksia virtaavine vesineen akvaariopumppujen avulla. Eläinkaupoissa myydään matelijoille sekä myös kissoille ja koirille tarkoitettuja vesiputouksia, joista moni sopii hyvin lintujenkin tarkoituksiin. Erilaisia pieniä kiviä käyttämällä (näitä saa ostettua sisustustarvikkeita myyvistä liikkeistä useissa eri muodoissa ja väreissä) veden syvyyttä saa mukavasti säädeltyä, jottei linnulla ole mahdollisuutta hukkaa liian syvään veteen. Muista aina lintujen turvallisuus, huolehdi sopivasta veden syvyydestä ja tarkista sähkölaitteiden ja -johtojen kunto säännöllisesti.

Halutessaan voi tarjolle laittaa myös lämpölampun, sillä monien pienten lintujen mielestä lämpölampun alla lämmittely kuuluu jokaiseen päivään. Lamppu tulee sijoittaa häkin pintojen ulkopuolelle ja niin, että se lämmittää vain pienen osan häkistä. Kovin pienissä häkeissä lämpölamppua ei siis pääse hyödyntämään, sillä muutoin koko häkin lämpötila nousee liikaa. Matelijoille ja maatilan eläimille tarkoitettujen infrapunalamput toimivat häkkilinnuilla parhaiten, sillä niiden punainen valo ei häiritse lintujen silmiä. Punainen valo saattaa myös auttaa lintuja hoksaamaan lämpöisen paikan nopeammin.

Ja lamputa puheen ollen: kunnolliseen valaistukseen panostaminen on virikkeellistämisenkin näkökulmasta äärimmäisen tärkeää - liian hämärässä pidettyjen lintujen aktiivisuus ja hyvinvointi kärsivät merkittävästi. Huolehdi siis häkin ja lintutilojen kunnollisesta valaistuksesta linnuille tarkoitettuja lintulamppuja käyttämällä.

Linnuille voi myös hyvin kokeilla soittaa erilaista musiikkia, radiota tai luonnon ääniä. Varsinkin kanarialinnut rakastavat erilaisia vedenääniä: sateen ropinaa tai vesiputouksen solinaa. Kokeile rohkeasti ja katso mitä lintusi pitävät. Äänenvoimakkuus kannattaa pitää hiljaisemmalla kuin mitä itselleen pitäisi, sillä linnut kuulevat paremmin. Vältä petolintujen ääniä, monet pikkulinnut tunnistavat nämä ja säikähtävät. Suosi sen sijaan erilaisten laululintujen ääniä.

Pienten lintujen elinympäristön on hyvä olla rauhallinen paikka, missä ei ole turhaa meteliä tai esimerkiksi juoksevia lapsia. Linnuille kannattaa tarjota mahdollisuus päästä mahdollisimman korkealle, sillä siellä ne tuntevat olonsa turvalliseksi. Ihanteellisessa tilanteessa korkeimmalla olevat orret ovat mahdollisimman lähellä kattoa. Mikäli lintuhäkki ei ole itsessään kovin korkea, harkitse sen nostamista esimerkiksi lipaston päälle tai ylimääräisten jalkojen rakentamista sen alle. Lintujen tulisi pystyä koska tahansa pääsemään ihmisen yläpuolelle. Lapsia ja vieraita kannattaa neuvoa lähestymään lintuja hitaasti lintujen ehdoilla, näin saatte yhdessä ihastella reippaita ja sirkuttavia lintuja paikoilleen jähmettyneiden ja pelkävien sijaan.

Keltaposki-neitokakadut

Ruotsista

Olen jo vuosikausien ajan haaveillut omistavani ja kasvattavani keltaposkisia neitokakaduja. Valitettavasti tällaisia lintuja ei ollut saatavilla Suomesta, vaan lähimmät paikat hankkia keltaposki olivat Ruotsi ja Saksa. Kun vihdoinkin tilojen puolesta oli mahdollista, tuli ajankohtaiseksi lintujen hakeminen Ruotsista.

Ensiksi oli löydettävä kasvattaja

Alkuun etsin sopivaa kasvattajaa yleisesti ottaen netistä sekä yhdistysten kautta. Ongelmana vain oli, etten osannut ruotsia tai saksaa, sekä toisaalta se, että ruotsalaisilla kasvattajilla ei juurikaan ollut nettisivuja.

Ida-Emilia kuitenkin löysi eräästä ulkomaisesta lehdestä kasvattajan nimeltään Jenny Eklund, joka kasvatti keltaposkia. Löysin pienen etsimisen jälkeen yhden hänen ilmoituksensa ja otin häneen yhteyden sähköpostitse. Jenny vastasi viestiini pian ja selvisi, että hänellä oli kolme keltaposkipariskuntaa aloittelemassa pesintää piakkoin. Tämä tapahtui helmikuussa 2011.

Keltaposket ovat tunnetusti haastavia pesitettäviä ja kolmesta pariskunnasta vain yksi lopulta näytti innostuneen pesinnästä lainkaan. Ensimmäiset munat tälle parille tulivat elokuussa, mutta pari hylkäsi ne pian. Lokakuun alussa naaras muni uudelleen kaksi munaa, jotka adoptoitiin toiselle pariskunnalle. Näistä vain toinen kuoriutui. Tämä keltaposkinaaras tuli saamaan nimen Naako. Naakon lisäksi Jenny tarjosi minulle lopulta 1,5-vuotiasta keltaposkinaarastaan Ronjaa, sillä olin toivonut kahta lintua.

Naakon elämän alku ei kuitenkaan ollut helppoa. Jostain syystä Naakon adoptoitunut pariskuntakin hylkäsi tämän, jonka takia Naako jouduttiin ottamaan käsinruokintaan. Heti Naakon oltua riittävän vanha ja pärjätessä ilman lisälämpöä se laitettiin ensiksi toisen käsinruokinnassa olleen linnun kanssa yhteen sekä tämän jälkeen kuuden muun eri ikäisen poikasen kanssa samaan häkkiin.

*Teksti: Anni Pohja
Kuvat: Jarmo Tuutti*

Ronjan ja Birkin pesitysyriytyksestä voit lukea Kajuleiden foorumilta:

<http://forum.papukaijat.net/index.php?topic=32411.0>

tai Annin omilta nettisivuilta:

www.parraweena.com

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Jatkuu: Keltaposki-neitokakadut Ruotsista

Linnunhakumatka Ruotsiin

Linnun tuominen Ruotsistakaan ei onnistunut ilman pientä byrokratiaa, sillä tämä vaati eläinlääkäritarkastuksen sekä tämän tekemän TRACES-ilmoituksen, jossa käytännössä kerrottiin, että eläin vaihtaa maata. Näiden selvittäminen oli suhteellisen haastavaa, sillä esimerkiksi Evirasta ei saanut asiasta selkoa useista kyselyistä huolimatta, mutta onneksi Ruotsin vastaava taho pystyi antamaan vastauksen heti.

Kun luvat oli hoidettu, pääsimme ystäväni kanssa lähtemään tammikuussa 2012 laivalle Ruotsiin. Varasimme hakua varten perinteisen ruotsinristeilyn. Ruotsissa ajoimme suhteellisen kovassa kiireessä Motalaan, sillä olimme maissa vain seitsemän tuntia ja pelkkä matka yhteen suuntaan kesti yli kaksi tuntia. Varasuunnitelmana oli pari tuntia myöhemmin Turkuun lähtevä laiva, johon olisi ollut mahdollista varata paikat. Löysimme kuitenkin perille melko helposti navigaattorin avulla.

Kävimme Jennyn luona ensin katsomassa Ronjaa ja Naakoa sekä tutustuimme muihin lintuihin sekä tiloihin. Saimme mukaan linnut sekä kasan siemeniä ja muita tarvikkeita ja lähdimme takaisin Tukholmaa kohti. Jennykin osoittautui todella mukavaksi ihmiseksi.

Paluumatka sujui todella hyvin. Autossa Naako ja Ronja söivät ja sukivat toisiaan, sama jatkui laivan hytissä. Linnut eivät vaikuttaneet stressaantuneen, vaan Naako yritti tulla häkissä sormelle istumaan ja kerjasi rapsutuksia pintojen välistä.

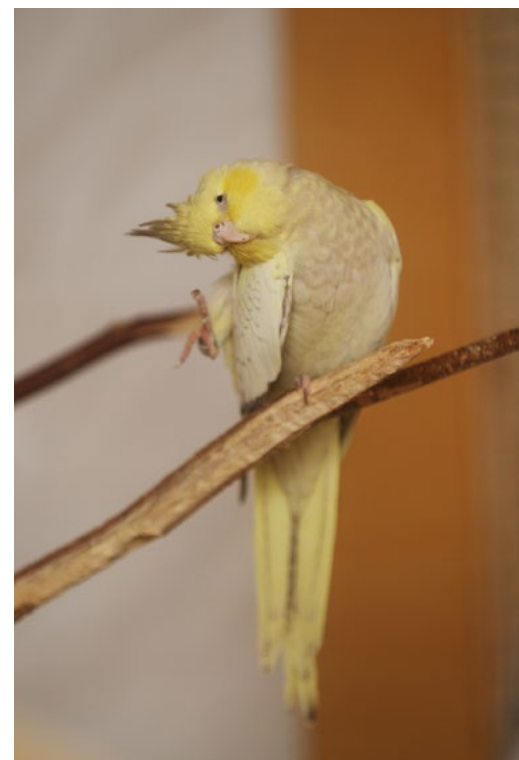
Kotona uudessa parvessa

Aluksi Naako ja Ronja olivat keskenään noin viikon, kunnes pääsivät aviaarioon muiden lintujen joukkoon. Ne sopeutuivatkin sinne oikein hyvin, ja mitään ongelmia ei esiintynyt.

Ronja sai parikseen perusharmaan Birkin, ja kirjoittamisen hetkellä niillä on pönttö. Alku on ollut haastavaa ja Ronja ei alkuun innostunut Birkin kosimisesta huolimatta. Katsottuaan mallia Eeviltä ja Cersalta asiat kuitenkin alkoivat hiljalleen edetä, ja nyt jännitetään, tuleeko näiden pesimisestä mitään.

Naako taas pääsi oman kasvattini, kaneli-harlekiinikoiraan Naaprun pariaksi. Nämä kaksi ovat vielä liian nuoria pesimään, vaikka yritys etsiä pesää onkin kova. Naako ja Naapru pariutuivatkin ihan itsestään parvessa, kun valitsevat toisensa.

Näistä kummaltakaan ei tule keltaposkea suoraan ensimmäisessä sukupolvessa. Ronjan ja Birkin koiraspoikasilla on kuitenkin keltaposki piilogeena, sekä toisessa polvessa näiden poikasilla naarailla on osalla keltaposki näkyvänä. Ja kun tällainen naaras yhdistetään Naakon ja Naaprun koiraspoikaseen, jolla on väri piilossa, saadaan sekä naaraita että koiraita, joilla keltaposki on näkyvissä. Jos hyvin käy, niin ensimmäinen Suomessa syntynyt keltaposki (olettaen, että Ronja ja Birk pesivät nyt) syntyisi noin kahden vuoden päästä.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Kaijuleiden 10-vuotisjuhlat ja mökkiviikonloppu

Lemmikkilinnut Kaijuli ry:n kymmenvuotista taivalta juhlittiin 21.-23.9. Sastamalan Häijäässä, Koiviston Kestikievarissa. Osa porukasta saapui perjantaina ja osa lauantaina. Parhaimmillaan osallistujia oli kolmisenkymmentä eri puolilta Suomea. Osa ihmisistä saapui paikalle lähempää, osa vähän kauempaa. Olipa joukossa niitäkin onnellisia, jotka asuivat minuutin automatkan päässä. Oulusta ja Kuopiosta tulleet ajoivat sitten muidenkin edestä. Mukana oli tietysti myös useita siivekkäitä helmiarastista puna-araan.

Koko viikonloppua emme sentään juhlineet, sillä lauantaina oli yhdistyksen syyskokous. Kokouksen toki aloitimme kakulla ja kahvilla, joten juhlan tuntua oli silloinkin. Pitkän kokoustamisen jälkeen pääsimmekin sitten jo syömään herkullista lounasta. Viikonlopun aikana ei siis tarvinnut syödä omia eväitä eikä nähdä nälkää. Ja jotta muidenkaan ei tarvitsisi nähdä nälkää, lounaan jälkeen teimme ruoka- ja leluostoksia lintuillemme. Eläinkeskuksen autolla kävikin melkoinen kuhina. Kun kysymys on lintujen ruuista ja leluista, on sanalla ”kohtuus” melko pieni merkitys lintuihmisen elämässä.

Saunan ja iltapalan jälkeen kokoontuimme katselemaan kaijulivalokuvia kymmenen vuoden ajalta. Vanhemmat harrastajat pääsivät tunnustustehtäviin yrittäessään kertoa uudemmille, keitä kuvissa esiintyi. Iltaan kuului myös Ida-Emilian juontama loistokas gaala. Kuten kaikki hienot iltajuhlat, alkoi tämäkin puheenjohtajan puheella ja maljojen kohotuksella. Tinttu kertoi, kuinka Kaijuli on saanut alkunsa ja mihin se on päätynyt. Uudempikin jäsen ymmärsi, että paljon ollaan tehty ja kehitytty suhteellisen lyhyessä ajassa.

Puheesta siirryimme Artun stand up –esitykseen, jonka aikana pääsimmekin treenamaan vatsalihaksiamme. Jos joku etsii juhliinsa loistavaa stand up –koomikkaa, niin kehotan ottamaan yhteyttä Arttu Karppaseen! Stand upin jälkeen saimme nauttia vielä Ida-Emilian ohjaamista improvisaatioesityksistä, jotka eivät nekään jättäneet katsojia kylmiksi. Mahtavien esitysten jälkeen istuimme vielä yhdessä iltaa pitkälle yöhön.

Sunnuntaiaamuna jaksoimme pitkästä illasta huolimatta herätä aamiaiselle, jonka jälkeen lähdimme viihdyttämään toisiamme ja lintujamme. Samalla osa valmistautui henkisesti lintujensa jälkien siivoukseen. Lintuhuoneen lattialla saattoi olla muutama päähkinänkuori ja kakkakasa... Suurista nokista huolimatta paikat pysyivät kuitenkin ehjinä. Ennen kotiin lähtöä ehdimme tietysti syödä vielä kerran. Juhlapuheessaan Tinttu kertoi, että Kaijuli-tapahtumia on vähennetty alkuvuosista, sillä joka paikkaan ei voi ehtiä. Minä epäilen, että niitä on vähennetty siksi, että muuten iso osa kaijuleista olisi monta kiloa suurempia.

Itse olen vielä melko vihreä kaijuli ja tämä olikin vasta toinen kokoukseni ja ensimmäinen mökkiviikonloppuni. Viikonlopun mittaisen tapahtuman aikana minäkin hitaasti lämpenevänä ehdin tutustua uusiin ihmisiin sekä paremmin ennestään tuttuihin. Viikonloppu tuntuikin loppuvan aivan liian pian. Mielelläni olisin viettänyt pidemmän ajan kaijuleiden kanssa. Täällä on siis ainakin yksi seuraavaa mökkiviikonloppua odotteleva! Tai voihan se olla, että minulla on vaan nälkä...

Teksti: Marika Mäkilä

Kuvat: Jarmo Tuutti

Mitä?

Perinteinen mökkiviikonloppu yhdistetynä yhdistyksen 10-vuotisjuhlisiin.

Missä ja milloin?

*Koiviston Kestikievari, Sastamala
21.-23.9.2012*

Lisää kuvia tapahtumasta [tämän linkin](#) takaa.

Lintuhuoneessa oli ajoittain tiivis tunnelma, kun paikalla oli kasa lintuja omistajineen.

Puheenjohtaja Tiina "Tinttu" Torikka pitämässä puhetta juhlatilaisuudessa.

Puna-arat Clara ja Lawrence.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Metallipajassa teetetty

lintuhäkki

Lähtökohtaisesti suurin Suomessa eläinkaupoissa myytävä lintuhäkki on pohjaltaan noin 1 x 2 metriä, sekä kahden metrin korkuinen. Monet harrastajat ovat tehneet puusta lintuhäkkejä varsinkin pienemmille linnuille, mutta kestävyys kannalta isoja papukaijoja voi olla helpompi pitää metallihäkeissä.

Jos itse ei ole hyvä hitsaamaan, eikä omista tarvittavia välineitä (kuten allekirjoittaneen kohdalla), voi häkin pyrkiä teettämään metallipajassa (kannattaa etsiä lähisiedulta kuluttajillekin töitä tekevä metallipaja). Näin tein itse syyskuussa kasaamani häkin kanssa. Hintaa työlle (ml. pulverimaalaus) tuli noin 1500 euroa, jonka lisäksi pleksit maksoivat noin 500 euroa.

Ajatuksena häkissä on se, että takaseinien elementeissä on pleksiä, joka suojaa seinää. Etuseinät (lukuun ottamatta alareunaa) ovat taas verkkoa. Sain elementit maalattuna kotiin, jonka jälkeen porasin reiät pleksiin ja runkoon sekä kiinnitin pleksin kiinni peltiruuveilla (pleksiä poratessa tosin pitää olla varovainen, ettei se halkea). Kiinnitin elementit toisiinsa poraamalla niihin reiät hieman paksummalle pultille.

Itse häkki oli muutaman sentin huonetta matalampi, joten katon suojaksi laitoin lastulevyt (jotka olivat vaneria halvempia... kannattaa kokeilla kantaa kahta noin 20 kilon lastulevypalasta kaupasta kotiin julkisessa liikenteessä...). Tähän kattoon on myös helppo kiinnittää leluja ja kiipeilytelineitä.

Teksti ja kuva: Jarmo Tuutti

Hinta:

Metallityö ja pulverimaalaus: 1500 €

Pleksit: 500 €

Kuvassa näkyy muuten valmis lintuhäkki, josta puuttuu vielä lintulamput. Ne tulevat kattoon putkivalaisimeen, josta löytyy elektroninen liitäntälaitte. Kuvasta löytyvät myös häkissä asuvat kaksi kultaposkiamatsonia.

Häkin alle laitettiin muovimattoa sekä lastulevyn reunaan kiinnitettiin verhoiskot.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Minun lemmikkini - Papukaija

Eli miten kirjastoihin voidaan saada vihdoin laadukasta materiaalia lemmikkipapukaijoista.

Vuoden 2011 Lemmikkimessuilla yhdistyksen standille sattui Perhemedioilla työskentelevä henkilö, joka halusi ottaa valokuvia linnuista sekä leluista ja kyseli, jos voisimme antaa heille lisätietoja papukaijoista. Perhemediat oli tekemässä 30-osaista Minun lemmikkini -kirjasarjaa, jossa yksi kirja olisi papukaijoista.

Lupasimme auttaa heitä kirjan tekemisessä miten vain pystyisimme. Lähetettyämme Perhemedioille suuren määrän linkkejä, joista hakea tietoa, saimmekin luvan kirjoittaa kirjan itse. Lähdimme siis työstämään kirjaa.

Päätös antaa meille mahdollisuus kirjoittaa kirja ei ollut yllätys. Internetissä on valtavat määrät tietoa papukaijoista, joista varsin iso osa on laadultaan suhteellisen huonoa, ainakin osittain. Toimittajan, joka ei itse edes omista papukaijoja, voisi olla vaikea löytää laadukasta tietoa sekä toisaalta tuoda esiin tärkeimpiä asioita.

Ensimmäinen vaihe oli luoda kirjalle sisällysluettelo. Formaatin mukaisesti kirjan mitta oli rajattu, joten jouduimme miettimään sivun tarkkuudella, mitä milläkin sivulla olisi. Kun sisällysluettelo oli mietitty, jaoimme tekstit keskenämme ja pääsimme kirjoittamaan itse kirjaa.

Itse kirjoittaminen ei loppupelissä ollut haastava asia, vaikka siihen hetki muiden kiireiden takia vierähtikin, sillä asiat olivat molemmille tuttuja ja olemme molemmat kirjoittaneet aikaisemminkin paljon tekstiä. Kirjoitimme kappaleet Google Docseihin, kävimme lukemassa toistemme tekstejä ja muokkailimme sitä. Kun viimein olimme tekstiin tyytyväisiä, vedimme koko tekstin yhteen ja luimme sen vielä kertaalleen ennen Perhemedioille lähettämistä.

Toinen vaihe, joka meiltä vaati töitä, oli jo taitetun kirjan tarkastaminen. Ymmärrettävästi, kun taittaja ei itse ollut lintuharrastaja, mukaan pääsi pari pientä kömmähdystä, kuten kaijasen kuvan tilalla ollut aratti, sekä toisaalta monia lintuja, joilta siipisulat oli työstetty (tämä johtui lähinnä siitä, että käytössä oli tavalliseen tapaan USA:ssa kuvattuja kuvapankkikuvia). Mutta pienellä hiomisella ja omien kuvakokoelmien selailulla saimme kirjasta toimivan kokonaisuuden.

Vaikka tällaiseen rajoitettuun tilaan ei saakaan täydellistä ohjetta papukaijan omistajalle, on tuoretta tietoa sisältävän kirjan olemassaolo äärimmäisen tärkeä asia. Esimerkiksi kirjastoissa on saatavilla tällä hetkellä lähinnä vanhentuneita kirjoja, jotka sisältävät useamman vuosikymmenen vanhaa tietoa; osa tästä on hyvää, mutta osa auttamattomasti vanhentunutta. Jos tämän kirjan avulla saamme kirjastoihin vihdoin edes yhden laadukkaamman kirjan, voivat sen lukijat oppia tärkeimpiä periaatteita papukaijojen pitämisestä lemmikkinä sekä toisaalta löytää lisätietoa.

Teksti: Jarmo Tuutti & Ida-Emilia Kaukonen

Mitä ja mistä?

Minun lemmikkini -sarjan papukaijaosa on erityisesti aloittelijoille ja nuoremmille suunnattu kirja, jonka voi tilata mm. kustantajan nettikaupasta:

<http://kauppa.perhemediat.fi/product/1203/minun-lemmikkini-papukaija>

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Lemmikkilinnun hyvinvointi

Ympäristö ja tilat

Toinen hyvinvoinnin ”kulmakivistä” liittyy linnun ympäristöön. Varsinkin välittömään hyvinvointiin liittyen ympäristön muuttujien on oltava sopivat, sekä pidemmällä tähtäimellä ympäristön on oltava muutenkin linnun kannalta riittävä sekä mahdollistettava linnulle lajityypillinen elämä.

Sisällä elävän lemmikkilinnun kohdalla yleensä riittää, että tiloissa on riittävän lämmin ihmisille. Tällöin lemmikkilinnuykin pärjäävät siellä. Ilmankosteudeksi suositellaan usein 40 - 60 %, josta trooppisesta ympäristöstä tulleille linnuille suositellaan tämän skaalan ylempää puolta. Lisäksi kosteutta on helppo lisätä ”paikallisesti” säännöllisellä lintujen suihkuttelulla. Yleisesti ottaen suositellaan myös pidettävän lintua vedottomassa paikassa.

Yksi tilojen ominaisuus on myös valon määrä sekä toisaalta valoisan ja pimeän suhde. Suurimmalle osalle lemmikkilintuja suositellaan 12/12-unirytmisiä sekä keinovaloja. Yleinen suositus on hankkia päiväksi UV-lamppu, joka auttaa ainakin hieman D-vitamiinin tuotannossa sekä mahdollistaa linnuille sävyjen näkemisen, joita ne eivät ilman UV-valoa näkisi.

Ulkona olevien lintujen kohdalla lämpötilat voivat aiheuttaa hieman enemmän haasteita. Tällöin on tiedettävä, millaisissa oloissa omien lintujen sukulaiset elävät luonossa ja esimerkiksi millaisia lämpötiloja ne kestävät ilman ongelmia (äärilämpötiloja kannattaa tietenkin pyrkiä välttämään, vaikka lintu sen kestäisikin).

Toinen näkökulma ympäristöön liittyy linnun hyvinvointiin sekä osittain menee virikkeellistämisen kanssa päällekkäin. Linnun tilojen olisi mahdollistettava mahdollisimman hyvin lajityypillistä käyttäytymistä (tätä aihetta käsitellään suoranokkien kohdalta osuvasti tässä numerossa).

Sen lisäksi, että lintuhäkin tulisi olla riittävän suuri, tulee linnulla olla mahdollisuus päästä häkin ulkopuolelle lentämään riittävän usein sekä riittävän isoihin tiloihin - ”normaalin” lintuhäkin kohdalla päivittäin. Suurempi lintuhäkki mahdollistaa aina enemmän virikkeitä, enemmän liikkumistilaa sekä paremmin mahdollisuudet lajityypilliseen liikkumiseen.

Perinteinen sanonta ”lintuhäkki ei voi koskaan olla liian iso” on hyvä muistaa, kun miettii, millaista lintuhäkkiä on hankkimassa. Aina kannattaa hankkia niin suuri häkki, kuin järkevästi omiin tiloihin mahtuu. Yksittäisenä kertomuksena omien amatsonien kohdalla voin sanoa, että niiden muutettua 2 neliömetrin tehdasvalmisteisesta häkistä 4,5 neliömetrin lattiasta-kattoon olevaan häkkiin ne myös alkoivat käyttämään tilaa paljon paremmin hyväkseen. Ne liikkuvat häkissä säännöllisesti lentäen sekä olen pystynyt järjestämään niille paljon parempia kiipeilypaikkoja häkin sisäänkin.

Mitkään tilat eivät vielä yksin riitä, ellei sinne ole rakennettu myös sopivia ajanviettopaikkoja, sillä esimerkiksi verhotanhot ovat melko tylsiä paikkoja istua (varsinkin jos vaihtoehtona olisi sopivat kiipeilypuut).

Sopivilla tiloilla edistetään siis sekä fyysistä että psyykkistä hyvinvointia!

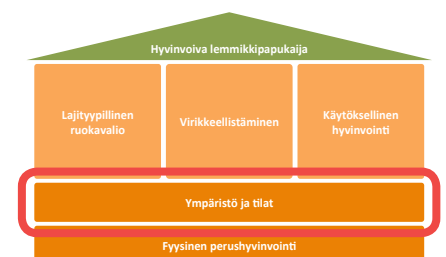
Teksti: Jarmo Tuutti

Hyvinvointi-artikkelisarja tarkastelee jokaisessa numerossa jotain lemmikkilinnun hyvinvoinnin osa-aluetta sekä muita siihen liittyviä asioita.

Aikaisemmat sarjan artikkelit:

- 1/2012: Hyvinvoinnin yksi viitekehys
- 2/2012: Fyysinen perushyvinvointi

”Lintuhäkki ei koskaan voi olla liian iso”

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Kajulit esittäytyvät

Anna-Riikka "Ansu" Ruottinen

Kertoisitko hieman itsestäsi?

Olen 29-vuotias sekä historiaa että kansainvälistä mediaa opiskeleva lintuharrastaja. Linnut ovat mitä ilmeisemmin vaikuttaneet elämääni melkoisen voimakkaasti, ihan jo noissa koulutuksellisissakin asioissa. Esimerkiksi parasta aikaa viimeistelen graduani, jonka aiheena ovat eksoottiset linnut antiikin Roomassa. Yhtälailla siivekkäät (ja siinä sivussa myös kajulit!) ovat olleet mukana myös media-alan opinnoissani, sillä olen suorittanut AMK:in projektikursseja vasäämällä yhdistykselle niin Flash-virityksiä kuin vektorigrafiikkaakin. Lintujen ja parinkin päällekkäin käytävän koulun ohella aikaani vievät pari akvaarioita, chilinkasvattelu ja nörtteily vaihtelevissa muodoissaan.

Mitä teet yhdistyksessä?

Nykyisin vaikutan yhdistyksessä ennen kaikkea erinäisten visuaalisten tuotosteni kautta. Minun käsialaani ovat esimerkiksi monet yhdistyksen tapahtumissa nähtävät julisteet, lintujen infokortit ja siellä täällä eri yhteyksissä esiintyvät kuvitukset. Tarkoitus on ollut saada aikaan jotakin sellaista, joka samanaikaisesti miellyttää silmää sekä välittää eteenpäin tärkeää tietoa lintujen hyvinvoinnin edistämisestä ja Kajulien toiminnasta. Aiemmin on tullut myös esimerkiksi käännettyä artikkeleita ja puuhasteltua yhdistyksen kaupan ja paikallistoiminnan kanssa.

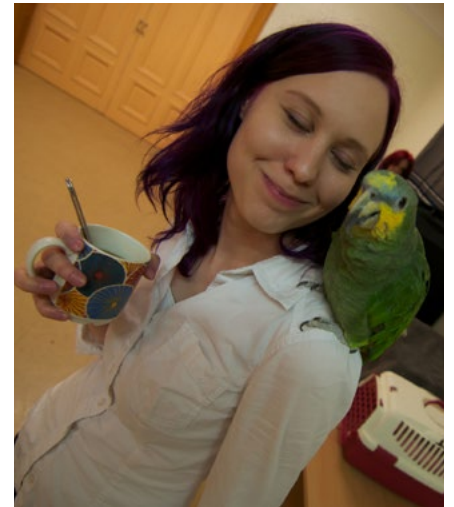
Mitä lintuja sinulla on?

Minulla on kaksi kesyä koiraspuolista amatsonia, 8-vuotias kultaposki Dada ja 5-vuotias siniotsa Goya. Molemmat linnuista ovat olleet minulla poikasesta asti. Dada oli ensimmäinen lintuni, ja vaikka kuinka olikin pyrkinyt ottamaan asioista selvää ennakkoon ja tutustunut lintuihin muiden harrastajien luona, niin kyllä alkuun jännitti hirmuisesti. Harrastuksen parissa kuluneena aikana tietämys linnuista ja harrastuskulttuuri Suomessa ovat kehittyneet todella paljon, ja vastaan on tullut aina uutta mietittävää ja opittavaa. Suuret oivallukset ja esimerkiksi itsensä kehittäminen lintujen käyttäytymisen tulkittamisessa ja lintujen kouluttamisen saralla ovatkin olleet minusta todella mielenkiintoisia, harrastukseen ihan uusia ulottuvuuksia tuovia asioita. Goya liittyi parveen lintuseuraksi Dadalle ja tuomaan siniotsamaista jännyyttä minunkin elämääni, ja nykyisin nuo kaksi vihreää ovatkin täysin erottamattomia huomattavista luonneeroistaan ja niistä ajoittain seuraavista erimielisyyksistään huolimatta.

Miten sinusta tuli Kajuli?

Kun kiinnostuin lemmikkilinnuista kymmenisen vuotta sitten, ensimmäisenä syöksyin tutkailemaan niitä koskevaa tietoa internettiin. Noihin aikoihin netissä ei ollut vielä tarjolla kovinkaan paljoa lintuja koskevaa asiaa varsinkaan suomeksi, mutta pian Kajulien foorumi alkoi erottua joukosta mitä mainioimpana paikkana hankkia tietoa, keskustella ja tutustua kokeneempiin harrastajiin. Varsin nopeasti iski sitten hinku päästä näkemään lintuja ihan nokatusten, ja näin aloin vieraillla myös yhdistyksen järjestämissä tapahtumissa. Yhdistyksen kautta onkin löytynyt koko joukko hyviä ystäviä ja samanhenkistä porukkaa, joiden seurassa viihtyy aina vaan yhtä mainiosti.

Kajulit esittäytyvät -palstalla esitellään yhdistyksen parissa toimivia ihmisiä. Ehdotuksia esiteltävistä ihmisistä otetaan myös mielellään vastaan.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Kasvattajat esittäytyvät

Ida-Emilia Kaukonen

Ida-Emilia Kaukonen on 25-vuotias turkulainen teatteri-ilmaisun ohjaaja ja peli-graafikko-opiskelija, joka toimii Lemmikkilinnut Kajuli ry:n hallituksessa, foorumin moderaattorina ja kasvatusasiavastaavana. Hänet tunnetaan eritoten neitokakaduharrastuksestaan ja neitokakadut.com-sivuston ylläpidosta.

Neitokakadujen lisäksi taloudesta löytyy munkkiaratti sekä toisinaan hoitoon tuleva harmaapapukaija. Munkkiaratteja olisi tarkoitus tulla talouteen piakkoin myös toinen, ja tulevaisuuden haaveissa hämmöittää valkovatsa-arattipariskunta. Ida-Emilia asustaa suuressa kaksiossa, jossa toinen huone onkin varattu linnuille. Lintupuu ja muita laskeutumispaiikkoja löytyy myös olohuoneesta, jonne parven jäsenet ovat kaikki tervetulleita villeydestään tai kesyydestään riippumatta. Jokainen lintu on oma yksilönsä ja otetaan huomioon tarpeidensa mukaisesti.

Takapihan harakkabongailusta papukaijojen kasvattamiseen

Lintuharrastus alkoi jo lapsena Ida-Emilian pitäessään kirjaa takapihalla käyneistä linnuista. 7-vuotiaana hän sai ensimmäisen papukaijansa, harmaapapukaija Jacon. Ensimmäinen neitokakadu Becky liittyi perheeseen Ida-Emilian ollessa 11-vuotias, ja kasvatushaaveetkin alkoivat muotoutua tuolloin. Vuonna 2003 Kajulitoimintaan liittymisen myötä Ida-Emilia tutustui Kati Kokkoseen, joka kasvatti neitokakaduja aktiivisesti. Hän vieraili useita kertoja tämän luona opiskellen tietoa kasvattamisesta niin teorian kuin käytännönkin tasolla.

Vuotta myöhemmin Ida-Emilia sai ensimmäisen poikueensa, mutta poikasilla todettiin geneettinen sydänvika ja ne menehtyivät. Rankka kokemus sai aikaiseksi suuren kipinän selvittää, minkälaisiin asioihin geenit vaikuttavat värimuotojen lisäksi. Tästä alkoi syvemmän tason itseopiskelu, jota seurasi ymmärrys siitä, että monet ongelmat voitaisiin välttää sillä, että pesittävä ihminen tietäisi, kuinka perimä vaikuttaa linnun hyvinvointiin ja minkälaisista asioista vastaavat puolestaan ympäristötekijät. Ida-Emilia päätti panostaa oppimansa tiedon jakamiseen.

2005 Ida-Emilia toi Suomen ensimmäiset neitokakadujen erikoisvärimuodot, dominoivat hopeat sekä keltaposket. Osasyynä tälle oli uuden veren tuominen maahan, toisena puolestaan viehätys harrastuksen uusia puolia kohtaan. Ida-Emilia kertoo itseään kiinnostaneen, mitä neitokakaduharrastuksessa tapahtui kansainvälisesti.

- Ulkomailla erityisvärit alkavat olla pikkuhiljaa jo perusvärejä, ja Suomi tulee huimasti jäljessä. Ajattelin tuolloin, että jos lähden hakemaan uusia lintuja, voin saman tien tuoda jotakin aivan uutta. Dominoivat hopeat ja keltaposket valitsin, koska ne ovat minusta mielettömän kauniita. Uusien värien leviämisen haasteena on se, että tarvittaisiin lisää vastuuntuntoisia kasvattajia, joiden kanssa voisi tehdä yhteistyötä. Toivonkin, että Kajuleiden kasvatusprojekti toisi pinnalle tällaisia innokkaita kasvattajia!

Seuraavana suurempana haavana Ida-Emilialla olisi hakea Yhdysvalloista ”creamface”-värimuotoa, joka on sukulaistekijä Suomessakin tunnetun valkokasvon kanssa. Hän tahtoo kuitenkin muistuttaa, että vaikka tietoisuus värimuodoista on neitokakadukasvatuksessa erittäin tärkeää, ei linnun väri saa olla ainoa katsottava ominaisuus. Kehon ominaisuuksien vuoksi on tärkeää myös esimerkiksi se, että linnulla on hyvä luonne.

Kuvat: Ida-Emilia Kaukonen

Tässä sarjassa esitellään yhdistyksen sertifioimia kasvattajia. Jos pesität lintujasi säännöllisesti, voit hakea kasvattajalistalle myös itse.

Lisätietoa:

www.kajuli.fi/toiminta-ja-palvelut/kasvattajalista

Kasvattajan omat sivut:

www.neitokakadut.com

Sertifioitu
kasvattaja

Lemmikkilinnut **KAIJULI** ry

Jatkuu: Kasvattajaesittely

Kärsivällisyyttä ja ymmärrystä – ja toisinaan myös virheitä

Ida-Emilian kasvatit luovutetaan ensisijaisesti perheenjäseniksi. Tavoitteena ovat terveet poikaset, jotka soveltuvat luonteensa puolesta seuralemmikeiksi. Mukaan mahtuu aina myös joitakin sellaisia yksilöitä, joiden hän toivoo uusissa kodeissaan pesivän erityisen hyvien ominaisuuksien vuoksi.

Ida-Emilia on tunnetusti hyvin tarkka siitä, minne poikaset luovutetaan. Ostajaehdokas saakin vastata kysymystulvaan, ennen kuin mitään lyödään lukkoon. Omistajat eivät jää yksin harrastuksensa kanssa poikasen noutamisen jälkeen, sillä Ida-Emilia lupaa mieluusti apunsa hätätilanteissa vaikka keskellä yötä. Kasvattien omistajat eivät ole ainoita, jotka ottavat yhteyttä, vaan myös puolitutut ja ventovieraat kysyvät ratkaisuja ongelmiinsa. Tiedusteluja tulee säännöllisesti niin sähköpostin, kotisivujen vieraskirjan, Kaijuleiden foorumin kuin puhelimenkin kautta. Neuvominen ei ole aina yksinkertaista, etenkin kasvatusasioissa, joissa hutiloidaan herkästi. Ida-Emilia ei tahdo tyrmätä kasvattamisesta kiinnostuneita ihmisiä, sillä näkee heissä itsensä.

- Ihmisten on joskus vaikeaa ottaa kritiikkiä vastaan, joten tahdon neuvoa mahdollisimman ystävällisesti: Sanoma on helpompi saattaa sellaiselle ihmiselle, joka ei tunne itseään loukatuksi. Helpommin sanottu kuin tehty. Joskus nuorempana saatoin ärähtää, jos joku teki virheitä, mutta nykyisin tiedostan, että kyse on lähes aina joko tietämättömyydestä tai innokkuudesta johtuvasta malttamattomuudesta. Ennen kuin tuomitsee uuden pesittäjän, pitää muistaa, että on itsekin ollut siinä tilanteessa, kun suorastaan tihkuu innosta päästä näkemään jotakin niin mielenkiintoista. Toistuvat virheet voivat tietenkin alkaa ärsyttää, ja toki joskus tulee vastaan sellaisia tilanteita, joissa on pakko sanoa lujasti lintujen hyvinvoinnin vaarantumisen vuoksi.

Ida-Emilia tiedetään neitokakaharrastajien keskuudessa hyvin. Tiedettävyys tuo mukanaan erikoisen haasteen.

- Joskus tuntuu, että minulta odotetaan todella paljon. Ihmiset esimerkiksi saattavat loukkaantua, jos eivät saa nopeasti vastausta. Lisäksi se, että moni seuraa aktiivisesti sivujani, saattaa minut tavallista tiukemmin tarkkailun alaiseksi: Useat kuitenkin ottavat mallia siitä, kuinka toimin, joten minun on todellakin katsottava, että pystyn täyttämään odotukset jonkinlaisena roolimallina. Virheitä tai onnettomuuksia kuitenkin sattuu minullekin, kuten kelle tahansa. Olen pyrkinyt ottamaan sen linjan, että jos mokaan tai jos sattuu vahinko, kerron sen mahdollisimman avoimesti. En siksi, että toimintani toistettaisiin, vaan siksi, jotta joku toinen voisi välttää virheen.

Kasvatussuunnitelmat tulevaisuudessa

Ida-Emilialla on mietittynä kasvatussuunnitelma jo pitkälle. Mitä kauemmas suunnitelmassa mennään, sitä enemmän siinä on joustoa. Tämän hetken akuutein tilanne on muhkeatöyhtöisen Beckyn sekä suurikokoisen Serin elokuussa kuoriutunut viisijäseninen L-poikue. Tästä poikueesta toivottiin harmaata naarasta, jolla ei olisi piilevänä tekijänä harlekiinia. Harmaa harlekiiniton poikanen syntyiikin ja ristittiin tummuutensa vuoksi kasvattajanimellä Lunar Eclipse, ”Kuunpimennys”. Suunnitelman takana on löytää sopiva pari dominoiva hopea –koiras Sisulle.

- Sisulla on harlekiinitekijä, jonka tahdon saada pois hopealinjastani. Koska harlekiini on melkein jokaisella suomalaisella neitokahadulla vähintään piilevänä, tehtävä ei ole helppo. Lunar Eclipse on hyvä ensiaskel.

Ida-Emilia valistaa, että vaikka on tilanteita, joissa esimerkiksi harvinaisuuden vuoksi on kannattavaa pesittää ei-niin-täydellistäkin lintua, yksi kasvattajan vastuun osa-alueita on osata nähdä, kuka oikeasti on sopiva pesimään ja kuka ei. Kasvattaja saattaa kiintyä johonkin lintuun pelkän luonteen tai muun syyn perusteella, mutta se ei tarkoita

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Jatkuu: Kasvattajaesittely

ta, että lintu olisi kasvatuslintu. Hän nostaa esimerkiksi itselleen jääneen kasvattinsa Wryyn.

- Wryy oli pesässä vähäisemmällä ruokinnalla jostain syystä, joten avustusruokin sen. Se oli niitä käsiruokintakausien viimeisiä poikasasia, jotka koitin pelastaa. Se jäi pienikokoisemmaksi ja siropiirteiseksi, mutta on yksi rakkaimmista linnuistani ja syyllystyn toisinaan sen lellimiseenkin. Joskus mietin rakkaudenpuuskissani, että totta kai Wryynkin täytyy pesiä, mutta nykyisin olen tullut toisiin ajatuksiin. Jos Wryy pesisi, pitäisi ensin tehdä testipesitys mieluiten jonkun harmaan "kehonrakentajatyttö" kanssa, jotta selviäisi, onko kyse geneeistä vai poikasajan huonosta ravitsemuksesta. Näillä näkymin ei ole kuitenkaan sellaista tilannetta, että Wryyn ehdottomasti täytyisi pesiä ja ehkä parempi näin. Linnusta voi nauttia ihan lemmikkinäkin ja joskus harrastus on mukavampaa siten.

Ida-Emilian käyttämät poikasten kasvattajanimet harvemmin jäävät poikasille kutsuanimiksi, sillä ne ovat lähinnä projektinimiä, jotka helpottavat puhumaan poikasista muinakin kuin numeroina. Mikäpä tuleekaan olemaan Lunar Eclipsen kutsuanimi?

- Siitä tulee Isis. Isis on egyptiläisen mytologian kuujumalatar, taivaankuningatar, perhearvojen varjelija, haukanpäisen Horus-jumalan äiti ja parantaja. Siinä on symboliikkaa kerrakseen! Toivon pikkuiselle terveyttä, hyviä pesintöjä ja ennen kaikkea onnellista elämää luonani.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Terminologiaa ja sanaselityksiä

Ehdollinen ja ehdoton ärsyke

Sanaselityksissä jatketaan edelleen koulutusterminologiassa, sillä kyseinen terminologia on lähes loputon suo, josta löytyy aina uusia selitettäviä termejä. Monesti myös ihmiset ovat oppineet koulutusterminologiaa monista eri lähteistä ja kaikki lähteet eivätkä ole aivan ajantasalla.

Ehdollinen ja ehdoton ärsyke liittyvät ennen kaikkea eläimen toiminnan tulokseen. **Ärsyke** itsessään on mikä tahansa eläimen ympäristössään tai itsessään havaitsema muutos. Se voi olla esimerkiksi ääni tai toisaalta pähkinän palasen ilmestyminen nokan eteen.

”Ärsyke on mikä tahansa eläimen ympäristön muutos, jonka eläin voi havaita.”

Ehdoton ärsyke on jotain, joka jo itsessään saa aikaan jonkin reaktion eläimessä. Esimerkiksi pähkinä on monelle linnulle ehdoton ärsyke: se on jotain tavoittelemisen arvoista itsessään. Ruoka onkin selkein esimerkki ehdottomasta ärsykkeestä, mutta kyseessä voi olla mikä muukin asia tahansa, joka saa linnussa aikaan reaktion itsensä ansiosat.

Ehdollinen ärsyke on jokin ärsyke, joka normaalisti ei aiheuttaisi linnussa mitään reaktiota, eli olisi linnun kannalta neutraali. Mutta koska se on yhdistetty ehdottomaan ärsykkeeseen (tai toiseen jo merkityksen saaneeseen ehdolliseen ärsykkeeseen) riittävän monta kertaa, se on itsessään saanut merkityksen. Eläin on siis ehdollistunut tuohon ärsykkeeseen klassisen ehdollistumisen periaatteiden mukaisesti.

Hyvä esimerkki ehdollisesta ärsykkeestä on kehuminen: ”hyvä” itsessään ei linnun kannalta ole merkityksellinen ärsyke, mutta jos se on yhdistetty riittävän usein esimerkiksi herkkupalan antamiseen, saa pelkkä hyvän sanominen mielihyvän tunteen aikaan.

Ehdollinen ärsyke on yhdistettävä säännöllisesti johonkin ehdottomaan ärsykkeeseen, tai sen teho katoaa hiljalleen.

Teksti: Jarmo Tuutti

Terminologia-palstalla esitellään lintuharrastukseen liittyviä termejä, jotka eivät välttämättä ole täysin tuttuja kaikille harrastajille.

Haluaisitko selvennystä johonkin termiin? Lähetä siitä ehdotus: sihteeri@kajuli.fi

Tee-se-itse-nurkka

Munakennolelu

Kananmunakennoista valmistuu nopeasti, vaivattomasti ja lähes ilmaiseksi mieluisa virike. Lelu on helppo toteuttaa haluttuun kokoon linnun ja häkin koon mukaan, joten se sopii kaikille papukaijoille.

Tarvikkeet:

- kananmunakennoja
- ketjua tai sisalköyttä
- kaksi sakkelia tai pikalenkkiä
- puupalikka ja silmuruuvi tai vastaava viritelmä stopperiksi
- sakset tai puukko
- linnunruokaa tai -nameja

Aloita lelun valmistus leikkaamalla ketjusta tai sisalköydestä sopivan mittainen pätkä ja kiinnitä sen toiseen päähän stopperi, jotteivat kennot pääse putoamaan läpi. Narua käyttäessä stopperina toimii yksinkertaisesti riittävän suuri solmu, mutta ketjua käytettäessä siihen täytyy kiinnittää pikalengin tai sakkelin avulla jotain tarkoitukseen sopivaa. Silmuruuvin avulla puupalikkaan saa kätevästi pikalengin kiinni, mutta voit toki käyttää mitä tahansa muuta riittävän isoa, tarkoitukseen sopivaa esinettä. Puupalikkaa käyttäessä lintu tulee ajan kanssa syömään sen, mutta onneksi se on helppo ja halpa vaihtaa uuteen.

Ketjun koko tulee valita linnun koon mukaan, lenkin tulisi olla siis niin suurta, ettei linnun varvas pysty jumittumaan siihen, mutta niin pientä, ettei linnun pää tai jalka mahdu lenkistä läpi.

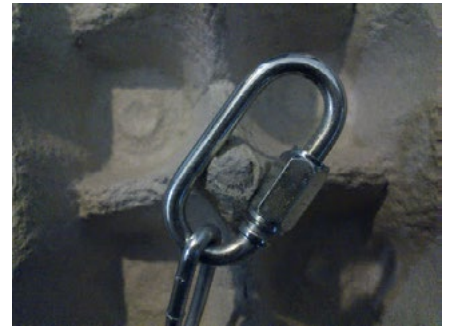
Tökkää saksien tai puukon avulla reikä jokaisen kananmunakennon pohjaan. Reiän ei tarvitse olla kovinkaan suuri, riittää, että ketju mahtuu siitä nippanappa. Itse teen tämän vaiheen kaikessa yksinkertaisuudessaan lyömällä sakset kertaalleen kennosta läpi, sen enempää aikaa en siis reiän valmistukseen käytä.

Sitten vain pujotellaan ketju munakennojen läpi niin, että se menee kennon sisälle pohjaan tehdystä reiästä ja tulee ulos kannessa valmiina olevasta reiästä. Paina kenno aivan stopperiin kiinni, täytä se herkuilla, sulje kansi ja toista sama seuraavan kennon kanssa. Jatka kunnes ketju on täynnä kennoja.

Syödyt kennot voi täyttää uudelleen niin monta kertaa kuin ne suinkin käyttökelpoisen ehjiksi jäävät. Kennojen ollessa turhan riekaleina, on lelu helppo ja nopea rakentaa uudelleen, sillä ketju ja stopperi pysyvät käyttökelpoisina todella pitkään.

Nostaaksesi lelun vaikeusastetta, laita kennojen sisälle esimerkiksi sanomalehteä, pahvinpaloja, paperisilppua tai vastaavaa joiden seasta lintu joutuu namit etsimään.

Teksti ja kuvat: Hanna Miettinen

[» Palaa sisällysluetteloon](#)

Yhdistyssivu

Tulevat tapahtumat:

Lisätietoa tapahtumista löytyy yhdistyksen foorumilta, jonka kautta löytyy myös ohjeet ilmoittautua tapahtumiin sekä mahdolliset muut tulevat tapahtumat.

Kannattaa käydä tarkastamassa säännöllisesti:

<http://forum.papukaijat.net/index.php?board=3.0>

Tulevia tapahtumia:

Lemmikkimessut

10. - 11.11.2012

Helsingin Messukeskus

Kaikuja-uutiskirje:

Päätoimittaja ja taitto:

Jarmo Tuutti

Toimitus:

Hanna Miettinen

Laura Kurkela

Mukaan yhdistystoimintaan?

Haluatko olla mukana kehittämässä yhdistyksen toimintaa sekä samalla edistämässä lemmikkilintuharrastusta Suomessa?

Tekemistä löytyy varmasti jokaiseen makuun ja jokaisen aikatauluihin sopivasti. Tule mukaan!

Jos kiinnostuit, ota yhteyttä yhdistyksen puheenjohtajaan, joka voi kertoa lisää: tinttu@kajuli.fi

Liity jäseneksi

Etkö ole vielä yhdistyksen jäsen? Liitymällä jäseneksi saat käyttöösi yhdistyksen tarjoamat jäsenedut sekä tuet yhdistyksen toimia lemmikkilintujen hyvinvoinnin edistämiseksi Suomessa.

Lisätietoa yhdistyksen sivustolta:

<http://kajuli.fi/yhdistys/liittyminen-jaeseneksi>

Kaijulit muualla netissä:

Liity Kaijuleiden Facebook-ryhmään:

<http://www.facebook.com/group.php?gid=135743495500>

Youtube-kanava:

Yhdistyksen uuden Youtube-kanavan löydät alla olevasta linkistä. Lisää videoita alkaa ilmestyä hiljalleen.

<http://www.youtube.com/user/Kaijulit>

Flickr-sivu

Flickristä löydät koottuja kuvia yhdistyksen toiminnasta vuosien varrelta.

<http://www.flickr.com/photos/kajuli/>

Blogi

Wordpressistä löytyvässä blogissa esitellään yhdistyksen "päivittäistä" toimintaa ja toimijoiden ajatuksia.

<http://kajuli.wordpress.com/>

Lemmikkilinnut
KAIJULI ry

Lukijan kuva

Kuva: Undulaatit Hannu ja Kerttu (Nina Jansson)

Haluatko kuvaamasi kuvan lukijan kuvaan? Lähetä se sähköpostilla sihteeri@kajuli.fi ja se voidaan julkaista tällä sivulla. Kuvan koon ei tarvitse olla painolaatuinen, mutta mielellään yli 800 pikseliä leveä tai korkea. Turvallisinta on kuitenkin lähettää suurempi kuva.

[» Palaa sisällysluetteloon](#)